

givet ²⁶/₂. 3. beh. ⁵/₃ (F. sp. 3424). *Loven stadfæstet 13. marts 1959.* (Lovt. nr. 70).

Forslaget til nærværende lov svarede — bortset fra ikrafttrædelsesdatoen og den hermed sammenhængende bestemmelse om lovens revision — ganske til et i folketingsåret 1957-58 fremsat lovforslag, som ikke blev færdigbehandlet (årbog 1957-58, side 507).

I lovforslagets bemærkninger anføres bl. a.:

„Det udvalg, der i november 1956 blev nedsat af regeringen med den opgave at undersøge problemerne i forbindelse med indførelse af en enkepensionsordning, har efter fremsættelsen af det nævnte lovforslag afgivet sin betænkning. Udvalget foreslår ikke i denne betænkning nogen udvidelse af den kreds af personer, der bør have adgang til pension. Udvalget understreger i betænkningen nødvendigheden af, at der bør gives enligblevne kvinder udvidet adgang til at få personlig rådgivning, og fremhæver i øvrigt, at det både for den enkelte kvinde selv og for samfundet som helhed må anses for ønskeligt, at hun kommer ud i erhvervslivet.“

Om baggrunden for lovforslaget og om dets indhold henvises i øvrigt til det nævnte sted i årbogen for 1957-58.

Lovforslagets gennemførelse nødvendiggjorde de ovenfor under nr. 67 og 78 omtalte ændringer i folkeforsikringsloven og forsorgsloven.

Under behandlingen i folketinget ændredes lovforslagets § 4 i overensstemmelse med et af socialministeren stillet og af udvalget tiltrådt ændringsforslag, således at reglerne om fradrag i enkepensionen og de nærmere regler for indtægtsberegningen, der skal danne grundlag for enkepensionen, kom til at svare til bestemmelserne i folkeforsikringslovens § 41, for så vidt angår folkepension.

Herefter er ifølge § 4, stk. 1, retten til at oppebære pension med det i § 3, stk. 1, angivne beløb betinget af, at vedkommendes årlige indtægt, beregnet efter reglerne i stk. 3, ikke overstiger følgende beløb, jfr. dog § 13 (om pristalsregulering):